

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Radky Chalupové „Freeparty jako realizace subkultury freetekno“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2011, 77 s. včetně příloh

Radka Chalupová si za téma své bakalářské práce zvolila problematiku subkultur, konkrétně subkultury freetekno, přičemž se zaměřila na freeparty jako činnost, jíž se tato subkultura realizuje. Za cíl si klade ukázat „jak se freeparty ustanovuje, jak probíhá a jak se v jejím konání odráží subkulturní ideologie freetekno subkultury.“ (s. 1).

Práci založila na antropologickém terénním výzkumu realizovaném formou etnografie, v jejímž rámci využívá celou řadu technik sběru dat – od zúčastněného pozorování, přes neformální interview až po analýzu diskusního serveru zkoumané subkultury (s. 4). Při analýze se pokusila aplikovat postupy kognitivní antropologie, konkrétně tzv. doménové analýzy (či analýzy domén) J. P. Spradleyho. Na základě této analytické techniky se jí podařilo systematicky kategorizovat jednotlivé kulturní prvky významné pro sledovaný fenomén.

Svůj výzkum ukotvuje v subkulturní teorii a ačkoliv nečerpá z příliš velkého množství teoretické literatury, je třeba ocenit, že teorie netvoří pouhou „kulisu“ výzkumu. Autorka se naopak v rámci celé práce snaží pracovat s vymezenými pojmy (subkulturní ideologie, subkulturní styl a subkulturní kapitál) a na jejich základě interpretovat získaná empirická data.

Práce má (v souladu s užitou etnografickou metodou) sice primárně deskriptivní charakter, ovšem je z ní patrná důkladná obeznámenost se zkoumaným terénem (což odpovídá pozici insidera, kterou autorka při svém výzkumu zaujímala). Daří se jí nejen ukázat, jak je freeparty strukturována z hlediska prostoru, ale i to, jak je tento prostor ustanovován činností jednotlivých aktérů. Ačkoliv přitom nepracuje explicitně s antropologií krajiny, je zde patrná jasná inspirace. V tomto ohledu by tak možná bylo vhodné využít teorie tohoto směru explicitně. Ocenit bych chtěl také některé zajímavé postřehy, např. významnost rozlišení aktérů mimo soundsystem na pasivní návštěvníky a aktivní účastníky (s. 25-26), emickou typologii aktérů (s. 26-31) či jádro práce věnované strukturaci prostoru (s. 42-50).

Na druhou stranu autorka někdy aplikuje literaturu zcela mechanicky, např. rozlišení na technaře z centra, z periferie a parazitující na scéně (s. 27). V jiných případech zase nezískává dostatečně kritický odstup od literatury, jejíž interpretace pak nekriticky přejímá (např. zdůvodnění absence travellerství v Čechách tendencí k usedlému způsobu života, s. 19). V důsledku snahy o detailní popis také autorka někdy prezentuje poněkud banální zjištění (např. že si někteří technaři před spánkem čistí zuby kartáčkem, s. 44).

Po stránce formální by si práce zasloužila nejméně ještě jednu korekturu, která by ji zbavila překlepů a chyb, kterých je početně (zejména chybně umístěných závorek, u nichž přebývá či chybí mezera). Práci by prospěla také přehlednější struktura jednotlivých kapitol, podkapitol a oddílů, např. s využitím číslování. V některých případech není totiž patrné, představuje-li daná část oddíl předchozí podkapitoly či se jedná o podkapitolu novou.

Práci doplňuje příloha tvořená na jedné straně výsledky doménové analýzy ve formě tabulek, na straně druhé pak ilustračními fotografiemi a mapkami. Ocenit bych chtěl, že příloha není samoúčelná a autorka na ni v textu explicitně odkazuje. Na druhou stranu je škoda, že mapky slouží pouze jako ilustrační materiál a nebyly také podrobeny analýze.

Celkově se domnívám, že práce i přes zmiňované nedostatky splňuje požadavky kladené na absolventskou práci a přináší některá zajímavá zjištění. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.